

mellem, da er det ganske vist, at det kan det ikke; men at det har været saa høit, som jeg har anført, begge Steder, foreligger der bestemte Maalinger for, som godtgjøre Rigtigheden heraf, og jeg kan endvidere anføre som Bevis herfor, at der er foregaaet to betydelige Gjennembrud, dels ved det sydlige Harbøre ved den saakaldte Ferring Sø og dels ved det nordlige Harbøre mellem Thyborøn og Harbøre, og disse Gjennembrud kunne ikke ske paa anden Maade, end ved at Vandet er betydelig høiere i Havet end i Fjorden indenfor, og naar det begynder at gaa over, er det paa Grund af det stærke Fald, som Vandet da faar, at det er istand til at udhule og bortskylle Sandet, og Vandet derefter danner et Gjennembrud. Til endnu yderligere Begrundelse af, at Vandstanden i den vestlige Del af Limfjorden, naar Oddefund bliver afdæmmet vil faae samme Hvide som i Vesterhavet under en Stormflod, skal jeg anføre, at i de to største Stormfloder, der have været ved Vestkysten af Sjælland i dette Aarhundrede, nemlig 1825 og 1839, stod Nissum Fjord kun i Forbindelse med Vesterhavet ved Hørsmunde og ved de enkelte Gjennembrud, der skete, og dog var Vandstanden i Nissum Fjord ligesaa høi som i Vesterhavet under begge disse to Stormfloder, fordi der ikke var noget Afløb for Vandet derfra, og mulig var den endnu høiere, og at den vestlige Del af Limfjorden, naar Oddefund bliver afdæmmet, vil være stillet paa samme Maade, det kan ikke være nogen som helst Tvivl underkastet, saa at ogsaa Vandet der vil stige til denne Hvide, og det er da en Selvsølge, at naar Vandet som ved den sidste Stormflod havde en Hvide af 5 Fod og allerede derved oversvømmede den allerstørste Del af Harbøre, en betydelig Del af Lemvig — og som det blev anført af det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Wagger), var Vandet paa een Fod nær ved at gaa over Dæmningen ved Blade Sø — vil, naar Vandet saa stiger yderligere 5 Fod, for det første Harbøre blive fuldstændig ødelagt, og det vil ikke blive muligt for Mennesker at opholde sig der; men dernæst vil den største Del af Lemvig, Kysten paa den sydlige Side og ligeledes Kysten paa den nordlige Side af Limfjordens vestlige Del blive ødelagt. Det forekommer mig derfor, at, hvormedget der end kan ansøres fra deres Side, som gjøre sig til Ralsmænd for Oddefundsafdæmningen til Beskyttelse for dem, der bo Øst derfor, ere de Ulemper, som i den Henseende ville være forbundne dermed, for dem, som bo Vest derfor, saa store, at Enhver maa blive i høi Grad betænkelig der-

ved, selv om han er saa heldig at bo Øst for Oddefund. Det er ganske vist, at ogsaa de nu lide betydelige Tab, men det er Tab, som fordeles paa Saamange, at de ikke blive saa sølelige som de Tab, der ved en Dæmning over Oddefund ville ramme dem, som bo Vest derfor, da de ville blive fuldstændig ødelagte og ruinerede. Foruden disse Ulemper kommer dertil ogsaa det Tab, som vil opstaa derved, at det nuværende Limfjordsfiskeri, som er blevet til et fuldstændig Saltvandsfiskeri, vil blive fuldstændig ødelagt, og jeg skal i den Henseende, foruden hvad der allerede er anført af det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Wagger), endnu tillade mig at anføre det, at, naar det af den sidste ærede Taler blev bemærket, at der nok vilde fremkomme et Ferskvandsfiskeri, vil der dog i alt Fald blive en lang Overgangstid, og da det har været mellem 40 og 50 Aar, inden Østersfiskeriet har udviklet sig saaledes som det har gjort, efterat Aggerkanalen er gjennembrudt, kan man med Sikkerhed beregne, at der vil gaa mindst 25 Aar, inden der danner sig et nogenlunde godt Ferskvandsfiskeri, og selv om det kommer et saadant Fiskeri, vil det ikke have den Verdi for Fiskerne, da det ikke er Fisk, som kunne forsendes længere bort og udgjøre en virkelig Handelsartikel, saaledes som Saltvandsfiskene, af hvilke der nu er baade Gylinder, Lork og Dummer, for ikke at tale om Østers. Og naar man nu ved, at Staten har en Indtægt af over 40,000 Rbd. af Østersfiskeriet, og at der neppe kan være Tvivl om, at ved den næste Bortforpagtning, hvis det vedbliver at udvikle sig saaledes, som det nu er, vil Afgiften mere end fordoble sig, vil Staten i 25 Aar tabe over 2 Millioner Rbd. ved at miste denne Indtægt, ikke at tale om, at de Mennesker, der ere beskæftigede med Fiskeriet, ville blive brydløse, og at det øvrige Fiskeri, som ogsaa repræsenterer en stor Verdi, navnlig for Fiskerbefolkningen, ogsaa vil være ødelagt, saa at man vistnok ikke gaar for vidt, naar man siger, at i denne Overgangstid vil der blive tilsvær Staten og Private et Tab, der løber op til flere Millioner Rbd. Dertil kommer endnu Skibsfarten, som foregaa igennem Thyborønkanalen, og til de Byer og Landpladser, som ligge Vest for Vagstør; der kommer et meget betydeligt Antal, endog flere Hundrede Skibe aarlig dertigennem, og det er ikke Skibe, som gaa med Ballast, men de ere ligesaa godt ladede som ballastede Skibe, der gaa ud og ind baade fra Norge og England og Sydvesten af Nordspen, der passerer igennem; denne Skibsart bliver naturligvis ogsaa fuldstændig ødelagt. Der er derfor